



The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU KRALJICE NEBA

Nedjelja, 6. travnja 2008.

Suvremenost drame učenika iz Emausa

Draga braćo i sestre, Evanđelje ove nedjelje – treće Vazmene – je poznati izvještaj o učenicima iz Emausa (usp. Lk 24,13-35). U njemu se pripovijeda o dva Kristova sljedbenika koji su, na dan subotnji, to jest trećeg dana po njegovoj smrti, tuni i utučeni napustili Jeruzalem i zaputili se u oblinje selo koje se zove upravo Emaus. Na putu im se pridružio uskrsli Isus, ali ga oni nisu prepoznali. Osjetivši da su utučeni, on im je, na temelju Pisama, protumačio da je Mesija morao trpjeti i umrijeti kako bi prispio svojoj slavi. Ušavši zatim s njima u kuću sjede za stol, blagoslovi kruh i razlomi ga i oni ga u tom trenutku prepoznaše, ali on im iščeznu s očiju, te oni ostadoše puni čuđenja pred tim razlomljenih kruhom, novim znakom njegove prisutnosti. I dvojica se odmah vratili u Jeruzalem i ispriповjediše drugim učenicima sve što se dogodilo.

Nije točno utvrđeno gdje se nalazi Emaus. Postoje razne pretpostavke i to upućuje na jedno dublje značenje, jer nas navodi na zaključak kako je Emaus zapravo svako mjesto: put koji k njemu vodi je put svakog kršćanina, štoviše, svakoga čovjeka. Uskrsli Isus nam se pridruuje na našim putovima da ponovno u našim srcima zapali plamen vjere i nade i lomi kruh vječnoga ivota. U razgovoru učenika s nepoznatim putnikom pogađa izraz koji evanđelist Luka stavlja u usta jednog od njih: "A mi se nadasmo..." (24,21). Taj glagol u prošlom vremenu sve govori: vjerovasmo, slijedismo, nadasmo se..., no sada je sve gotovo. I Isus Nazarećanin, koji se pokazao prorokom moćnim na djelu i riječi, doivio je neuspjeh, i mi smo ostali razočarani. U toj se drami učenika iz Emausa kao u nekom zrcalu odraava situacija mnogih kršćana našega doba. Čini se da je nada vjere promašaj. Sama vjera zapada u krizu poradi negativnih iskustava koji nam daju osjećaj da smo napušteni od Gospodina. Ali taj put za Emaus kojim kročimo moe postati put čišćenja i sazrijevanja naše vjere u Boga. I danas moemo razgovarati s Isusom slušajući njegovu Riječ. I danas On lomi kruh za nas i daje sama sebe kao naš kruh. I tako nam susret s Kristom uskrsnim, koji je i danas moguć, daje dublju i autentičniju vjeru, okaljenu, tako reći, u vatri uskrsloga

dogadaja; to je snana vjera jer nas ne hrani ljudskim idejama, već Bojom riječju i njegovom stvarnom prisutnošću u euharistiji.

Ovaj divni evanđeoski tekst sadri već strukturu mise: u prvom dijelu slušanje svetopisamske riječi, u drugom euharistijsko bogoslužje i zajedništvo s Kristom prisutnim u sakramentu njegova Tijela i Krvi. Hraneći se na tome dvostrukom stolu, Crkva se trajno izgrađuje i svednevice obnavlja u vjeri, nadi i ljubavi. Po zagovoru Presvete Marije, molimo da svaki kršćanin i svaka zajednica, ponovno iveći iskustvo učenika iz Emausa, iznova otkriju milost susreta s uskrslim Gospodinom koji duboko preobraava čovjeka.